

פסח (אין עבודה בפרצוף א"א)

יום חול - שבת

גדלות ג'	ג"ר	פרצוף 5 א"א (יחידה)	ג"ר	--
קטנות ג'	ו"ק		ו"ק (דיקנא דא"א)	מנחת שבת

5

(שבועות - בנין בנפרד)

מצה
↓
אבא

יין
↓
אימא

אימא <small>כוס א' כוס ג' כוס ד' כוס ב'</small>	אבא <small>כוס א' כוס ג' כוס ד' כוס ב'</small>	גדלות ב'	ג"ר	פרצוף 4 או"א (חיה)	כתר חב"ד	מוסף שבת
גדלות ב' דאימא	גדלות ב' דאבא	קטנות ב'	ו"ק		חג"ת נה"י	שחרית שבת

4

גדלות א' (בא מכח קדושת הים)	גדלות א' דיש"ס	גדלות א' דתבונה	ג"ר	פרצוף 3 ישסו"ת (נשמה)	כתר חב"ד	שחרית שבת
קטנות א' (נכנס בסוף, מפחד החיצונים)	קטנות א' דיש"ס	קטנות א' דתבונה	ו"ק		חג"ת נה"י	ליל שבת יום חול

3

אימא <small>כוס א' כוס ג' כוס ד' כוס ב'</small>	אבא <small>כוס א' כוס ג' כוס ד' כוס ב'</small>
--	---

מצה
↑
אבא

יין
↑
אימא

פרצוף 1-2
זו"ן
(נ"ר)
מתוקנים

מקורות

סידור אור הלבנה - כוונות זמניות דף א' סע"ב, הקדמת הרש"ש לליל פסח (על פי אור החיים דף רל"ו סע"ב מוכרח שהשד"ה קיבל הקדמה זו להלכה).
שע"ר ח"א שאלה קפ"ח, ח"ב שאלה רס"ו. ע"פ מבנה זה, נמצא שתמיד או"א יבואו ביחד, לפי הכלל הידוע שנה"י דאבא מלוכש בנה"י דאימא, אלא שע"פ הגהת השד"ה על הסידור ח"ה דף ט"ז סע"ב, יש ליישם דברי הרש"ש ("ג"ר דאו"א נקרא אבא") רק בליל הסדר ולא בתפילה.
סידור היר"א ח"ב עמוד 409, בענין כניסת מוחין דקטנות ראשון דאימא, לפני סיום כניסת מוחין דאבא (שהוא דוחה את החיצונים).
שע"ר ח"א ש' קפ"ז, ארבעת קוי המוחין, הם בעצם שורשי המוחין שבכתר.
שע"ר ח"ב שאלה רנ"ו - ענין אחו"פ.
ענ"ה דף פ"ו והלאה, שיטת הרד"ם בתפילת ליל פסח.

סדר כניסת המוהזין של זי"ן בתפילה ערבית של ליל פסח (פנימיזות דפנימיות)

תפילת ערבית של ליל פסח	תפילת ערבית של חול	מקום בתפילה
בירורים עבור גדלות ב' [קט"ב לנוק' (פאת השד"י"ה שני"ה ע"ה)]	בירורים עבור הגדלות. מוהזין דקטנות לנוק'.	שמע
גדלות א' דיספוזי"ת לז"א (קדושת היום). קטנות ב' לז"א.	מוהזין דקטנות לז"א.	ישראל
ו"ק דגדלות ב' דאומא.	ו"ק דגדלות דאומא.	אחד
התפשטות (פנויה) גז"ב דאז"א בז"א. המושבה לנוק' : גז"א וגז"ב. העלאת הנוק' : קט"א, גז"א, קט"ב, גז"ב. (פאת השד"י"ה דף שני"ה ע"ה)	התפשטות (פנויה) אז"א בז"א. המושבה לנוק' : מוהזין דגדלות. העלאת הנוק' מבריא"ה לאז"א.	כריעות וזקפות (תחילת העמידה)
חב"ד דגז"ב דאומא. נה"י דגז"ב דאבא. (אין כניסת מוהזין, לאפקין מוהז"מ)	חב"ד דגדלות דאומא. נה"י דגדלות דאבא.	ג' אלקי
דחייה לגרוז; חג"ת דגז"ב דאומא. - -	דחייה לגרוז; מוהזין דקטנות. דחייה לגרוז; חג"ת דגז"ב דאומא.	האל
דחיית חג"ת נה"י דגז"ב דאומא. חג"ת דגז"ב דאבא (עם דחיית). - -	דחיית מוהזין דקטנות, לחז"ג ושליש עליון דת"ת. דחיית חג"ת נה"י דגז"ב דאומא.	הגדול - והנורא
חב"ד דגז"ב דאבא (עם דחיית). כניסת קט"א דיספוזי"ת לז"א. (עם דחיית, כמבואר בסידור דף מ"ד ע"ה, עפ"י באתי לנוק' חז"ה דף ג"א סע"ב).	חב"ד דגז"ב דאבא (עם דחיית). דחיית מוהזין דקטנות לנה"י ולכלול אותם ביסוד דז"א.	גופל
בנין הנוק' : פר' בנה ופר' חכמה. (ברארה, עזר גופה החזה דז"א). (פאת השד"י"ה דף שני"ה ע"ה).	בנין הגדלות דנוק' (ברארה, עזר גופה החזה דז"א).	קונה הכל
בירורים (הכנה) לאחז"פ דפנים. עבור פריצת נשמה ודחית (קט"א וגז"א ופ'). (פאת השד"י"ה דף שני"ה).	בירורים (הכנה) לאחז"פ דפנים.	אמב"ח
השלמת דחיית מוהזין דקטנות א' (לנוק' ולראש הבריא"ה).	השלמת דחיית מוהזין דקטנות (לנוק' ולראש הבריא"ה).	באהבה
		שים שלום

מקורות

עני"ה דף ע"א אות ב', דף פז"ז ע"ה וכו' (שיטת חר"פ). פא"ת ח"ב דף שני"ה - שני"ח (שיטת דאפ"ע). סידור חלק ה', המהות דכפוס ס"ז (קטנות א'), ל"א (גז"א - אחז"פ).

דחיית מוהזין דקטנות (אין לכוין בצירופי השמות)

ערבית ליל פסח (השד"ה)	יום חול	תיבת בתפילה
ש"ס צירופים בראש (ג קווים) (כניסה בקונה הכל-ישראל)	ש"ס צירופים בראש (עבור ג' קווים)	(מצב תחילתי בראש דז"א)
--	--	האל
--	ס' צירופים נשארים במרוץ כ' צירופים (בכל קו) יורדים לחז"ג-1/3 עליון דת"ת	הגדול הגבור והנורא
--	כל חס' צירופים (שבח"ג"ת) יורדים ל 2/3 ת"ת	גופל
כניסת ש"ס צירופים בראש ר"מ צירופים נשארים בראש קו"ד צירופים יורדים לגרוז ס' צירופים נשארים במרוץ ס' צירופים יורדים לחז"ת כל חס' צירופים יורדים לנה"י, ונכללים ביסוד דז"א	כל חס' צירופים יורדים לגז"ה"י, ונכללים ביסוד דז"א	קונה הכל
ל' צירופים נשארים ביסוד ל' צירופים לראש דנוק' ט"ו נשארים ברישא דנוק' ט"ו יורדים לגרוז דנוק' משם יורדים לחז"ת דנוק' משם יורדים לנה"י דנוק' ולכלול ביסוד דנוק' י' נשארים ביסוד דנוק' ה' יורדים לראש הבריא"ה	ל' צירופים נשארים ביסוד ל' צירופים לראש דנוק' ט"ו נשארים ברישא דנוק' ט"ו יורדים לגרוז דנוק' משם יורדים לחז"ת דנוק' משם יורדים לנה"י דנוק' ולכלול ביסוד דנוק' י' נשארים ביסוד דנוק' ה' יורדים לראש הבריא"ה	דחייה (שים שלום)

מישפחות השמות: עפ"י קטנות/גדלות - פר' בנה/חכמה

מוהזין דחייה - לכושי: אד"ה (מלאים)	גז"ב	4
אכד"ים - אם גל - ע"ה / ע"ד	קט"ב (מוהזין ולכושי)	אז"א עילאין חכמה
מוהזין דחייה - לכושי: אד"ה (מלאים)	גז"ב	3
אלה"ים במזילי ית"א	קט"א (מוהזין ולכושי)	ישסו"ת בנה

בתיבת שמע יכוין לברר מכלים וניצוצות ואורות דרפ"ח דז"מ דאחו"פ דאחור **כחב"ד** דה' **פרצופי דחכמה** [גדלות שני] דזו"ן דאבי"ע דאצילות דעתיק וא"א ואו"א וזו"ן ושאר הכוונות כמו [בשבת*] אלא שכאן [הצינון] הוא בששה פרקי נה"י שהם נה"ם וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב של אימא עילאה כסדר כל ק"ש.

"זווד הק"ש" כנגד אות יוד דהויה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א חיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א. ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א" דס"ג: ה הו י"ה גי' י"א"י.

יכוין לקיים מ"ע דק"ש ולהמשיך כח לרחל לעלות עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מצות עשה זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין.

שְׁמַע

א יחוד ה הו י"ה גי' י"א" דס"ג

ג זיווג חיצוניות דאו"א

דגופא בגופא

י"אהויה"ה

ב

[בירור רפ"ח דגדלות שני]

מדריגה ז'

יוד ה' וי' ה'

בכתב

י"אהויה"ה

בחב"ד

י"אהלוהים

בו"ת

י"אהדו"נהי

גי' נ"ר

מדריגה ה' וז'

יוד ה' ואו ה'

י' אותיות

יוד ה' ואו ה'

מספר ס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

מדריגה ג' וז'

י"הוה יוד הא ואו הא

מדריגה ב' שהיא ד'

י י"ה י"הוה

ס"ה גי' רפ"ח.

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

יוד ה' וו ה'ה

ועי"ז נק' **ש"במ** [משמע]

* הי"ן: עיין פאת השד"ה עמוד שני"ו.

יִשְׂרָאֵל

גדלות ראשון

יכוין שכבר היו [מכח קדושת היום * אח' ד] גדלות ראשון דישסו"ת, דהיינו חח"ן בג"ה דת"י דג"פ כח"ב דה' פרצופי ישסו"ת, עם חח"ן בג"ה דת"י דג' צלמי נח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן הכוללים, עם מוחין פנימים דצ' ** ומקיפים דל"מ, עם המוחין דגדלות א' שהם עסמ"ב קס"א קס"א קמ"ג קנ"א, ובתוכם מלובשים הנרנח"י דחיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י דנרנח"י דנרנח"י דנשמה, לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דה"פ נה"י וחג"ת וחב"ד דה"פ בינה הכולל *** דז"א דפנימיות דמ"ה וב"ן.

מקיפי מ' דישסו"ת

* היי"ן: לשיטת הרב עלי נהר כאן נכנס אח' ופנים דגדלות ראשון מכח קדושת היום. אבל לשיטת הרד"ם והשד"ה רק אח' דגדלות ראשון נכנס כאן מכח קדושת היום, אבל לצורך הפנים דגדלות ראשון יש לברר בירורי רפ"ח בתיבת באהבה.

** היי"ן: עפ"י שיטת הרד"ם יש לכוין במקיפי ל"מ דצלם וכמבואר בפתח עינים דף פ' ע"ג ד"ה אך, ולכן סידרנו כאן ציור של מקיפי ל' מ' דצלם דישסו"ת.

*** היי"ן: עיין עלי נהר דף כ"ו [פ"ו בנדמ"ח] ד"ה כוונת, והעולה משם שאליבא דהרד"ם ההמשכה כאן היא לז"א בלבד ולא לזו"ן. וכ"כ בפאת השד"ה עמוד שג"ז.

מתורתו של הרב החסיד מה"ר דוד מאג'אר ז"ל

מלובשים כבג"ה וי"ב בניקוד מח"ש מלובשים
בח"ג דת"י שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות
דנרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן כג"ה דת"י דכלים
פנימיים דג"פ כח"ב דה"פ כינה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן דז"א.

ועתה יכוין להמשיך ג' קוי חח"ן כג"ה דת"י
דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ או"א עילאין עם
חח"ן כג"ה דת"י דב' צלמי ג"ר דנרנח"י דחיה
דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן שהם ב' שמות אכדט"ם
וב' שמות א"ם ג"ל וב' שמות דמספר אכדט"ם
ע"ה וב' שמות הנז' בלי מספר ע"ה עם המוחין
דחו"ב וח"ג דקטנות ב' שהם ב' שמות הנז'
מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת כנו'
שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות דנרנח"י דג"ר

שמע בתיבת שמע יכוין לברר מכלים וניצוצות
ואורות דרפ"ח דז' מלכים דאו"פ דאחור
דכ"ה פרצופי כחב"ד דחכמה דזו"ן דאבי"ע
דאצילות דע"י וא"א ואו"א וזו"ן ושאר הכוונות
כמו בחול אלא שכאן הוא בו' פרקי נה"י שהם
נהי"ם וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב של אימא עילאה
כסדר כל ק"ש טו.

ישראל יכוין שכבר היו חח"ן כג"ה דת"י דג"פ
כח"ב דישסו"ת עם חח"ן כג"ה דת"י
דג' צלמי נח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן שהם ב' שמות קס"א וב' קמ"ג וב' קנ"א
עם מוחין דגר"א דישסו"ת שהם עם מ"ב מלובשים
בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת ו' בניקוד
פס"ח מלובשים כחח"ן וששה בניקוד צש"ק

בהגהת השמ"ש זיע"א שכל הי"ם דמ"ה הם בימין דז"א (ונק' חח"ן ודת"י דחסדים), וכל הי"ם דב"ן הם
בשמאל ז"א (ונקראים כג"ה ודת"י דגבורות). א"כ מ"ש חב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה הם ממש חב"ד, ונק'
חכמה ועטרא דחסדים. וא"כ א"צ למ"ש הרנ"ה ז"ל דף י"ח רע"ג [בדפו"י, ואצלנו עמוד ג"מ] לפרש, ר"ל
מ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד, כי לפי מ"ש השמ"ש בשער המוחין פרק ט' הנז' מוכן (מכת"י).

טו. שד"ה: מ"ש רבינו הרד"מ זלה"ה בכוונת קריאת שמע של ערכית דפסח בתיבת שמע כל הכוונות שאנחנו
מכוונים בחול ממש, גם הביא מוחין דאלקים כמו בחול ממש. ולכאורה נראה קשה, דהיה לו להביא מוחין
דקטנות ב' והם אכדט"ם, יען שקטנות א' והם שמות אלהי"ם כלילה הוא אינה בא אלא באחרונה אחר
גדלות ב', ומחמת זה החברים של הבה"כ שלנו חברת רחובות הנהר יכב"ן העבירו עליה הקלמוס וגם
השמיטו אותה מהסידור הנדפס מחדש עי"ש.

ונלע"ד כי שפתי פי צדיק מורינו הרד"מ ז"ל ברור מיללו, וכוונתו רצויה כי אלו ג' אלקים שכתב הם
קטנות ב' דאו"א עילאין. והוא על פי מ"ש רבינו זלה"ה בעין חיים שער או"א פרק ו' ובכמה מקומות,
ז"ל בקיצור, כי חיצוניות אימא עילאה הם שמות אלקים ומתגלים בד' ספירות התחתונות שלה. יצא לנו
מזה שנה"י דקטנות ב' דאימא עילאה הם שמות אלקים. משום הכי בתיבת שמע הביא שלשה שמות
אלקים והם דקטנות ב', אבל בתיבת ישראל שאנחנו מכוונים להמשיך כל קטנות ב' דאו"א עילאין שהוא
כללות פרצוף החיצון דאו"א עילאין, הכי שמות אכדט"ם, יען כי לא נתגלו שמות אלקים כי אם בתנה"י
דפרצוף החיצון דאימא עילאה, ולעולם בין בתיבת שמע ובין בתיבת ישראל הכוונה היא במוחין דקטנות
ב', ואין שינוי כיניהם אלא בשמות, שכתבת שמע הוא שמות אלקים וכתבת ישראל הם שמות אכדט"ם
וכנזכר. וראיתי להר"א אליהו משען ז"ל בכתב יד על כוונת ערכית דליל פסח דף ח"י ע"א [א"ה ימ"ה יצ"ו,
הובא בספר צדק ושלוש דף פ"ט כנר"מ] שהאריך להקשות בזה, ולפי מ"ש כנו"ל אין כאן קושיא ודו"ק
(מכת"י).

כונת העמידה. ברוך אתה ה' כשאר הימים אלא ו"ק או ג"ר דאימא וכן דאבא הם מוחין דגדלות א' וגדלות ב', ונוק' העולה מכריאה לאחור דנה"י דז"א הם ה"פ בינה וה"פ חכמה דיעקב ורחל.

אלהי אברהם, יכוין להמשיך פ"א דגר"ב דאימא ופ"ת דגר"ב דאבא שהם הוי"ה בניקוד פתח והוי"ה בניקוד חיריק וב' שמות ע"ב מלובשים בב' קס"א, ואח"כ יכוין להמשיך קו ימין דקטנות א' דתכונה עם כל בחי' כלים צלמים מוחין נרנח", וזה בכל דבר. ועד"ז באלהי יצחק קו שמאל, ואלהי יעקב קו אמצעי. ושאר התיבות יכוין כמו בשחרית, אלא שהמוחין המתפשטים בז"א בכל כללות העמידה הם המוחין דגדלות ב', ודחיית המוחין דקטנות מתיבת האל ואילך הם המוחין דקטנות א' דתכונה.

קונה הכל, אחר שנמרים ליכנס כל המוחין דגדלות ב' דאבא יכוין להמשיך כל כללות קטנות א' דיש"ס בכל בחינת כלים צלמים מוחין ונרנח"י כנוצר, ובנין הנקבה הנבנית מתיבת אל עליון ואילך הם כללות אחר ופנים* דאחור דה"פ בינה וה"פ חכמה דפני' דנוק' דז"א.

באהבה יכוין למסור וכו', ולהעלות מ"ן מהיכל אהבה דהיכל ק"ק דה"פ ישסו"ת וה"פ או"א דכריאה ולברר מחלקי אורות ניצוצות כלים דרפ"ח ניצוצין דאו"פ דפנים דה"פ בינה וה"פ חכמה דז"א וגם דנוק' דז"א, ולהעלותם למ"ן לזו"ן, ואז מסתלקים מז"א כל כללות המוחין דקטנות וגדלות א' וב' דישסו"ת ואו"א ומוחין דיש"ס ואבא מסתלקים מתוך מלכושיהם ועומדים לאו"מ ע"ג רישא דז"א, ומוחין דאימא ותכונה עם כל בחינות כלים וצלמים ומוחין ונרנח"י נכנסים ומתפשטים בנקודת אחר דאחור דה"פ בינה וה"פ חכמה דפנימי' דנוק' דז"א והב' צלמים הנז' דאבא ויש"ס העומדים ע"ג רישא דז"א עולים למ"ן עם נשמתו עם נשמת יסוד דא"א וכו' עד ע"כ ס"ג דא"ק וכו' כ"ו ע

דנרנח"י דחיה לכלים חיצוניים ואמצעיים דחח"ן כג"ה דת"י דכ"פ נה"י וחג"ת דה"פ חכמה דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן דפנימיות דז"א*.
ה' אלהינו ה', יכוין כשאר הימים.

כ"ו ע"ב

אחד יכוין כשאר הימים, ויכוין להוציא ג' צלמי נרנח"י דנה"י דנרנח"י דחיה דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן כל צלם כלול מי"ס, ויורדים ומתלבשים באחור דכחכ"ד דפרצו' כחב"ד דה"פ או"א עילאין ונשאר שרשם שם ומוציאים הארתם לחוץ לכחכ"ד והם מ' דצלם והחג"ת והנה"י דצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים באחור דחג"ת דפרצו' כח"ב דה"פ או"א עילאין, ונשאר שרשם שם, ומוציאים הארתם מחוץ לחג"ת והם ל' דצלם, והנה"י דצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים באחורים דמ' פרקין דנה"י דכח"ב דה"פ או"א עילאין והם צ' דצלם. עתה יכוין להמשיך לז"א מוחין דו"ק דגדלות ולהחזיר המוחין דקטנות שעלו למ"ן באופן זה, תחילה יכוין להמשיך כל המוחין דקטנות ב' דאו"א כנוצר כתיבת ישראל, אח"כ יכוין להמשיך ו"ק דנה"י דאימא שהם נה"י וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב דה"פ אימא עילאה עם שית פרקין רצ' דצלם רג' צלמי נח"י דנרנח"י דחיה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן עם שית פרקין דמוחין דחו"ב וחו"ג דגדלות ב' שהם ד' שמות עסמ"כ מלובשים בד' שמות קס"א קס"א קמ"ג קנ"א עם הנרנח"י שהם ח' הוי"ו"ת מנוקדות כידוע שהם נרנח"י דחיות ונשמות ורוחות דנפש ורוח דנפש דנח"י דנרנח"י דחיה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן לחח"ן כג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת דג"פ כח"ב דה"פ חכמה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דפנימיות דז"א.

כונת הרומ"ח כמו בשחרית.

בשכמל"ו ככל ק"ש בלי שינוי, אלא שבמקום לאה יכוין נוק' סתם.

ערבית ליל פסח ההיכלות דערבית זה הם בכללות ה' פרצופי ישסו"ת וה' פרצופי או"א עילאין.

מלך עוזר וכו', יכוין בתיבות אלו להמשיך כל המוחין הנזכרים דאחור ופנים דפנים שהם מוחין דקטנות וגדלות א' וב' דישסו"ת ואו"א בכל בחינותיהם כלים צלמים מוחין גרנח"י וגם מוחין דפנים דאחור מ"ו דקטנות וגדלות א' וב' דאבא ויש"ס בכל נקודותיהם הנו' בנקו' פנים דאחור ונקו' אחור ופנים דפנים דכ"ה פרצופי בינה וכ"ה פרצופי חכמה דמ"ה וב"ן דפנימיות דיעקב ורחל מלכויות בתיבת מלך והנה"י בעוזר וחג"ת במושיע וחב"ד במגן, כסדר הנזכר בחול"י.

ברוך אתה ה', יכוין להתחזיר המוחין דז"א דו"ק דכל המוחין דקטנות וגדלות א' וב' בכל

כנוכר בחול, ונעשים ה' צלמים דגרנח"י דנשמה וגרנח"י דחיה כוללים דמ"ה וב"ן, וכל אחד כלול מי"ס, ויורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דכחב"ד דכ"ה פרצו' ישסו"ת וכ"ה פרצו' או"א עילאין, ונשארים שם הכחב"ד דכל הצלמים הנזכרים, והם מ' דצלם, והחג"ת והנה"י דכל הצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דחג"ת דכל הפרצופים הנזכרים דישסו"ת ואו"א עילאין ונשאר שם החג"ת דכל הצלמים הנזכרים והם ל' דצלם, והנה"י דכל הפרצופים הנזכרים יורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דמ"ה פנה"י דכל הצלמים הנזכרים דישסו"ת ואו"א והם צ' דצלם.

טו. שר"ה: גירסא ראשונה בכ"י ואחור, והוגה עפ"י דברי הרב עלי נהר לעיל כ"ה ע"ב [בדפו"], ואצלינו עמוד ס"ט [ע"ש. ואפשר לקיים גירסא הראשונה עפ"י מ"ש הרד"מ ז"ל בספרו חסדי דוד כלל ק"ך בנסירה דזו"ן הגדולים שקו ימין של ב' צלמים דאו"א עומדים ע"ג רישא דז"א וקו שמאל של ב' הצלמים נכנסים בתוך הנוקבא, נמצא שחכמות דפנים ואחור דאחור עומדים ע"ג רישא דז"א, ועתה במלך עוזר שכולם נכנסים בנקו' יוצדק לומר פנים ואחור דאחור נכנסים בנקו' על חסדים וחכמות שהיו ע"ג רישא דז"א, כי מה שנכנס בתחילה בינות וגבורות של פנים ואחור דאחור ועתה גם חכמות וחסדים דפנים ואחור דאחור עם ב' צלמי אחור ופנים דפנים, וק"ל (מדפו").

ז. שר"ה: כתב הרא"מ ז"ל בכתב יד אות ל"ג [א"ה ימ"ה יצ"ו, הובא בספר צדק ושלום הנ"ל כדף צ"ב אות ח'] וז"ל, בין לפי הקיצור שקיצר הרד"מ ז"ל בין לפי הסדר המסודר לפנינו הרי גם המשכת המוחין דפכ"ה גדלות א' בז"א נעשה על ידי תפלתנו וכו', עיין שם שאריך להקשות.

וגלע"ד שטעמו של מורינו הרד"מ ז"ל הוא ממ"ש הרב בשער הכוונות בדרושי שבת דף ס"ז ע"ד ודף ע' ע"א וז"ל בקיצור השייך לענינינו, ואחר בין השמשות חזרת הנוקבא פכ"ה נקודה תחת היסוד וע"י תפלת ערבית של שבת קודש נעשית פרצוף גמור פכ"ה בכל הנה"י יעו"ש. יצא לנו מזה שקדושת שבת מאליה אינו נתקן כי אם בחינת האחור, אמנם בחינת פנים צריך לתקן ע"י תפלתנו. ואם כך הוא בשב"ק החמורה שאינו נתקן מבח קדושת היום כי אם בחינת האחור, קל וחומר בכל יו"ט שאינו נתקן מבח קדושת היום כי אם דווקא בחינת האחור, אבל בחינת הפנים צריך שיבוא על ידינו. ואע"ג שראינו שנשתנה ליל פסח משאר יו"ט למעליותא שנמשך בתפלה אחת של ערבית מה שאנחנו ממשיכין בשאר יו"ט ע"י כמה תפלות, עם כל זה לענין קדושת יו"ט הם כולם שווים לטובה ואין הפרש ביניהם. וכן כתב בנה"ש שלום דף כ"ז ע"ב [בגד"מ דף ל"ד ע"ג], כי מבח קדושת יו"ט נמשך לזו"ן גדלות א' דישסו"ת ועלו זו"ן במקום ישסו"ת, ולא חילק בין פסח לשאר יו"ט, משמע שכל הימים טובים שוו בשיעוריהם בדבר זה. וכתב עוד לעיל מזה, וזה ודאי בין בחיצוניות בין בפנימיות, נמצא שגם בחיצוניות גדלות א' נמשך ממילא מבח קדושת יו"ט. ולכאורה נראה שדברי מורינו הרש"ש ז"ל אלו הם היפך דברי קדשו בהקדמת כוונת ד' כוסות ומוציא מצה שכתב שם וז"ל בקיצור, לברר בידורי ה"פ בינה דזו"ן ע"כ יעו"ש. אמנם לפי מ"ש א"ש, כי מוכרח לומר כי מ"ש הרב דגדלות א' נכנס מאליה הוא ר"ל על בחינת האחור, וזה מבח ק"ו

בחינות כלים צלמים מוחין גרנח"י או"פ נכנסים בתיבת ברוך לכחב"ד וחג"ת דאו"פ כ"ה פרצופי בינה וכ"ה פרצופי חכמה דמ"ה וב"ן דפנימיות דז"א וג"ר דכל בחינות הגו' קטנות וגדלות א' וב' דאו"פ דמ"ה וב"ן כל בחינה כלולה מד' בחינות כלים וצלמים גרנח"י נכנסים בתיבת אתה, וכשאומר תיבת ה'

יכוין להמשיך מכל המוחין הנזכרים לנוק', דהיינו זקיפה א' להמשיך ולהאירה מהו"ק דכל בחינות הגו' ובזקיפה ב' להמשיך ולהאירה מתג"ר דכל בחינות הגו' קטנות וגדלות א' וב' דאו"פ דמ"ה וב"ן כל בחינה כלולה מד' בחינות כלים וצלמים ומוחין רנח"י [ג"א: גרנח"י] כנוז"י.

כ"ו ע"ד

סדר כונות ליל פסח בקצרה י"י

קדש תחילה קטנות ב' ואחריו גדלות ב' דאימא, וכיון שמכל שכן שכבר נכנס תחילה גדלות א', וסדר הכוונה של קטנות ב' בכוס זה הוא שהכוס והיד שהוא בחינת מעשה יכוין כי האצבעות יד ימין האוחזות הכוס והכוס גימ' אלה"ם והוא קטנות, אמנם תמורתו אכדט"ם, וה' אצבעות הם כנגד ה' אותיות והכלי הוא הכוס והמוחין הוא היין שבתוכו כי אכדט"ם גי' ע"ה ע"ה כמספר יין עם ה' אותיות השם הזה, והגדלות ע"י הדיבור של הברכה והקידוש הוי"ה דע"ב.

מוציא מצה מוחין דאבא וגדלות א' כבר נכנס מאליו כמו מוחין דאימא, ויכוין להכניס קטנות ב' וגדלות ב' ואחריו קטנות א'. כוונת גדלות ב' כי מצה גימ' ע"ב ס"ג והם חו"ב דאבא והם ב' מצות הכהנת והלויה, ומוח דדעת היא הג' שהיא התחתונה הנקראת ישראלית. וקטנות הא' יכוין בביצוע המצות כי העליונה נשארת שלמה והיא כנגד יו"ד חכמה והב' שהיא האמצעית יבצע אותה בצורת ד' וצורת ו' ויחברנה עם העליונות שהיא יו"ד ונעשית ד"י, וגם אות ד"ו נעשית בחציה אשר חבר עם השלמה שהיא אות ד' וחציה האחרת יצניענה לאפיקומן היא ו' והרי אותיות ד"ו. והג' מצות עצמן הם ג' ווי"ן, והרי קטנות א' שהם מוחין דאלה"ם ונרמזו בזה דהעיקר הוא באות ה' כנזכר.

כרפס יכוין להכניס קטנות א' דאימא כי כרפס גימ' שי"ן כמנין אלה"ם דיודי"ן שעולה ש', ושי"ן במלואה גימ' ש"ס, ויכוין ליכנס עמה קטנות א' דבי' ודעת דאימא.

ב' כוסות האחרונים חו"ג דאימא, ויכוין בב' כונות אלו דחו"ג אלא דבברכת המזון העיקר הם החסדים ובהלל הגבורות, והשינוי שביניהם באל"ף דשם אלקים, דחסדים יו"י ודגבורות יו"ד.

מגיד כוס ב' מוח בינה דאימא כי קטנות הא' כבר נכנס ועתה נכנס גדלות א' שם ס"ג וק"ב שם אכדט"ם ומתחלק בשם א"ם ג"ל וגדלות ב' שהם שם ס"ג, ודרך הכוונה בבחינות המעשה והדיבור ע"ד הנזכר בד"ה [ג"א: בכוס] א'.

הנזכר דשבת. ועיין בנהר שלום דף כ"ט ע"א [בנר"מ דף ל"ז ע"א] שכתב שכל המוחין הנכנסים בלילה הזו כולם נקראין בחינה אחת [כי אי אפשר שיכנסו פנים דישסו"ת עד שיכנסו מוחין דאחור דאו"א עילאין, ואם איתא דבקדושת היום נכנסים גם הפנים דישסו"ת הרי נשתנה הסדר ודו"ק] וכו' יעו"ש. אם כן מוכרח מדבריו שכתביבת באהבה נמשכים מוחין דפנים דישסו"ת עם מוחין דאחור דישסו"ת דווקא, ודו"ק (מכת"י). יח. הקדמה זו היא קיצור שעשה הרד"מ ז"ל להקדמתו דלקמן לליל הסדר. ובסידור כת"י הובא מקומה אחר הקדמת ליל הסדר, וכפי שצ"ל מקומה, ואנחנו השארנו מקומה כאן כמ"ש בענ"ה דפו"י.